

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky

Vranov nad Topľou - Čemerné

ZORNICA - Informačný list

1.8. - 7.8.2016

31.týždeň

TROPÁR : Premenenie Pána

Premenil si sa na hore, Kriste Bože a ukázal si učeníkom svoju slávu, nakoľko toho boli schopní. Nech aj nám hriešnym svieti tvoje svetlo. Na príhovor Bohorodičky, sláva tebe, Darca svetla!

Informácie:

Ako sme prežívali púť do Medžugoria.

Prvý a druhý deň:

Všetko sa začalo utorok (12.7.2016) ráno, sv. liturgiou. V nej sme prosili o požehnanie a ochranu pri cestovaní ako aj o hlboké duchovné prežitie všetkých dní. Autobus pristavil pri našom chráme o 13:45. Naložili sme si batožinu a vyrazili sme na cestu. V Hanušovciach, Prešove a Košiciach k nám pristúpili ďalší pútnici, spolu nás bolo 37 a okolo 16:30 sme vyrazili na cestu cez Maďarsko do Chorvátska. Tu začal náš duchovný program. Všetkých pútnikov privítal duchovný otec Peter Gavaľa, ktorý zdôraznil myšlienku, ktorou sa končí každé poslanstvo Matky Božej v Medžugorii: „**Ďakujem Vám, že ste prijali moje pozvanie!**“ Potom sme zaspievali moleben k Presvätej Bohorodičke, pomodlili sme sa za našich šoférov Jozefa Šaka a Ľubomíra Dvorového, prijali sme požehnanie a vychutnávali sme si panorámu novej krajiny. Vo večerných hodinách sme sa pomodlili bolestný ruženec s večernými modlitbami a pomaly sme sa ukladali na noc v autobuse.

Akoto už býva, že v živote nič nie je bez ťažkostí, tak aj nám cestu zneprijemnila technická porucha na klimatizácii autobusu. Po dvojhodinovej prestávke sa síce poruchu odstrániť nepodarilo ale keďže bola noc, vybrali sme sa na cestu ďalej. V stredu ráno sme už obdivovali panorámu Chorvátskej krajiny, ktorá nás privítala svojím kamenistým povrchom. (*Ktorí ste ešte neboli v Chorvátsku - ako keby ste prišli do krajiny náčelníka apačov Winnetua*). Okolo deviatej hodiny sme dorazili do pútnického miesta Vepric na Makarskej riviére.

(*Pútnické miesto založil roku 1908 chorvátsky biskup Dr. Juraj Carić, ktorý je tam pochovaný. Inšpiráciu získal pri návšteve francúzskeho pútnického miesta Lurdy.*

Aj tu v panenskej prírode je umiestnená socha lurdskej Bohorodičky. Socha sa nachádza v jaskynnom prielome pred ktorým je vybudovaná plocha na slávenie svätých liturgii. Preto toto miesto dostalo pomenovanie Chorvátske Lurdy.)

Tu sme slávil svoju prvú svätú liturgiu. Počasie bolo krásne slnečné, teplota okolo 38 stupňov a hlasitý zvuk cikád je už neodmysliteľnou súčasťou

týchto miest. Po sv. liturgii sme sa už všetci tešili na jadranské more. Zišli sme na pláž a až do 16:30 hod. sme si vychutnávali slanú chuť mora, ktoré v ten deň bolo príjemne osviežujúce. Zatiaľ čo sme sa my kúpali, naši šoféri aj s pánom Jozefom Godom, ktorý dlhé roky pracoval ako autoelektrikár, opravovali klimatizáciu na autobuse.

Okolo 16:00 sme dostali dobrú správu - klimatizácia v autobuse funguje. Pred piatou hodinou sme nastúpili do autobusu a s modlitbou slávnostného ruženca sme pokračovali do Medžugoria. Po dvoch hodinách sme prišli na štátnu hranicu s Bosnou a Hercegovinou. Po bezproblémovom prejazde sme už netrpezlivo očakávali kedy uvidíme kríž na vrchu Križevac, ktorý bol znakom toho, že sme šťastne dorazili do cieľa.

Hneď po príchode do Medžugoria sme zaparkovali pri penzióne IVONA, čakala nás chutná a bohatá večera, potom nasledovalo ubytovanie a takto pre nás skončil deň plný duchovných aj telesných zážitkov.

Tretí deň (Štvrtok - 14.7.2016)

Ráno bolo voľnejšie. Mohli sme sa vyspať v pokoji naraňajkovať a doobeda využiť na voľné prechádzky po Medžugoríu. O dvanásť bol spoločný obed a potom nás autobus odviezol do Komunity Cenacolo, kde o 15:00 bolo spoločné stretnutie slovenských pútnikov (6 autobusov). Usadili nás vo veľkej klimatizovanej miestnosti, pustili nám krátky dokument o založení komunity a potom nám porozprávali svoj príbeh (svedectvo) dvaja Slováci - mladí chlapci, ktorí vďaka alkoholu a drogám stratili všetko. Hovorili o tom, ako za pomoci programu v komunite a modlitbe svätého ruženca nachádzajú samých seba a s pomocou Božej milosti sa oslobodzujú spod závislosti a vstupujú do uzdravovacieho procesu zranených vzťahov s rodičmi a príbuznými.

(Komunita Cenacolo je kresťanské združenie, ktoré prijíma stratených mladých ľudí, nespokojných a búriacich sa, zúfalých a beznádejných, teda všetkých tých, ktorí chcú opäť nájsť sami seba, opäť nájsť radosť a zmysel života.

Komunita sa zrodila v júli roku 1983, vďaka duchovnému pochopeniu rehoľnej sestry Elvíry Petrozzi, ktorá chcela darovať svoj život Bohu na osoh, predovšetkým k službe narkomanom a všetkým strateným mladým ľuďom. Stredisko komunity je v Saluzze v Taliansku. V súčasnosti má komunita viac ako päťdesiat centier nachádzajúcich sa v pätnástich krajinách sveta - v Taliansku, Francúzsku, Chorvátsku, Bosne a Hercegovine, Rakúsku, Slovinsku, Poľsku, Írsku, Rusku, Veľkej Británii, Slovinsku, USA, Brazílii, Peru a Mexiku.

Komunita Cenacolo pomáha spolu viac ako 1 600 mladým dievčatám a chlapcom. Oni chcú byť svetlom v tme, znakom nádeje, živým svedectvom, že smrť nemá posledné slovo. Mladým sa predkladá jednoduchý spôsob života rodinného štýlu, s odkrývaním darov práce, priateľstva a viery v Slovo Božie, ktoré sa stalo človekom v Ježišovi, mŕtvom a vzkriesenom pre nás.

Komunita predkladá život vo viere, že jedine v Ježišovi človek nachádza v plnosti seba samého a že nikto okrem Toho, ktorý ho stvoril - Boha Otca nemôže obnoviť jeho srdce, ktoré sa stratilo v hriešnom živote. Predstavitelia komunity sa snažia, aby ich sila pramenila predovšetkým z Lásky, ktorá sa rodí cez Kristov Kríž, Lásky, ktorá dáva mŕtvym život, oslobodzuje uväznených, navracia zrak slepým.

Komunita nie je liečebňa, ale škola života. Problém drogy má svoje korene v rodine a len rodina môže problém zastaviť.)

Po svedectvách sme sa spoločne pomodlili a od všetkých prítomných kňazov sme prijali požehnanie. Zaujímavosťou tejto komunity je aj to, že všetko čo sa tam nachádza - budovy, chodníky, ploty, fresky ako aj pamiatkové predmety, je ich vlastná robota a výroba. Oni sú odkázaní iba na Božiu prozreteľnosť. Mnohí z nás si tam zakúpili rôzne ružence, náramky, ikonky, sošky, maľovanky či iné spomienkové predmety. Takto sme podporili činnosť a chod tejto komunity.

Na záver sme písali svoje vlastné poďakovania a prosby. Tie sa vhadzovali do spoločnej schránky. Členovia z komunity sa za všetky prosby modlia a konajú eucharistickú adoráciu, následne celý obsah schránky vynesú na vrch zjavenia pred „Majku Mira - Matku Pokoja“. Tam jej všetko predložia a potom papieriky spália. Myslím, že na všetkých nás, príbehy týchto ľudí ich obrátenie a túžba žiť a byť milovaní, zanechali hlboké stopy. Ako povedala zakladateľka matka Elvíra: **„Nemôžete urobiť niekoho šťastným, ak mu nedáte pocítiť, že je milovaný!“**

Okolo 17:00 sme sa vrátili do penziónu a začala sa príprava na večerný medžugorský program. O 18:00 bola modlitba radostného a bolestného ruženca, o 19:00 sv. omša v domácom jazyku (cez rádio v mobiloch a slúchadlá je možnosť počúvať slovenský preklad), hneď po sv. omši sa modlí ruženec pokoja (**1x verím ; 7x Otčenáš ... Raduj sa ... Sláva Otcu ...**), nasleduje požehnanie náboženských predmetov, modlitba za uzdravenie. Každý štvrtok je Eucharistická adorácia, ktorá o 21:00 vyvrcholí samotným požehnaním.

Tak sa skončil náš tretí deň púte v Medžugoríu. Bol príjemný teplý večer. Mnohí z nás využili tento čas na prechádzky po večerných uličkách, prezeraním si rôznych suvenírov, či príjemným posedením v nádvorí penziónu Ivona.

(Pokračovanie na budúce...)

„Drahé deti! Dnes vás pozývam, aby ste milovali celým srdcom a celou dušou. Proste o dar lásky, pretože keď duša miluje, pozýva k sebe môjho Syna. Môj Syn neodmieta tých, ktorí na Neho volajú a ktorí chcú podľa Neho žiť. Modlite za tých, ktorí nechápu lásku, ktorí nerozumejú, čo znamená milovať. Modlite sa, aby im Boh bol otcom a nie sudcom.

Deti moje, vy buďte mojimi apoštolmi, buďte mojou riekou lásky. Ja vás potrebujem. Ďakujem vám.“

Liturgický program - VT Čemerné

	čas:	úmysel:	poznámka:
Pondelok:	x x x	x x x x x x x x	
Utorok:	6:30	* František (60r.)	
Streda:	<i>16:30</i> 18:00	<i>sv. spoveď</i> + Mária Hudáková s panych.	
Štvrtok:	6:30 <i>7:30</i>	+ Helena Rybarčáková s panych. <i>spovedanie chorých v domácnosti</i>	
Piatok:	<i>16:30</i> 18:00	<i>sv. spoveď</i> * Za ružencové spoločenstvo + <i>Eucharistické požehnanie</i>	
Sobota:	10:00 18:00	Ľutina - fatimská sobota - čemerniansky dekanát * Anna Lukačinová s rod.	Premenenie Pána
Nedeľa:	7:00	* Za veriacich farnosti	Zbierka: Katechizácia a katolíckej školy
	10:00	* Rod. Zubková	

Ľutina - fatimská sobota: Zúčastnenci nech sa zapíšu - papier je na stolíku pri dverách. Bude spievať náš chrámový zbor - voľných je 20 miest.

Príbeh na potešenie duše: Bosý chlapec

Bosý chlapec stál ušasnutý pred výkladom s topánkami. Triasol sa od zimy. Podišla k nemu okoloidúca pani. „Čo tam vidíš také zaujímavé?“ opýtala sa ho. „Modlím sa o topánky.“ povedal chlapec.

Pani ho vzala za ruku, vošla do obchodu a poprosila predavača, aby jej dal pre chlapca šesť párov ponožiek. Potom ho požiadala o trochu vody a uterák. Pustili ich do zadnej časti obchodu. Tam pani chlapcovi nohy umyla a osušila. Predavač priniesol ponožky. Pani jeden pár navliekla dieťaťu a potom na ne obula aj topánky. Zabalili mu aj ostatné ponožky. Pohľadila ho po hlave a povedala: „Teraz je to lepšie, však?“

Chlapča jej stislo ruku, zahľadelo sa na ňu očami plnými slz a opýtalo sa: „Ty si manželka Pána Boha?“

Odteraz majte naponáhlo, aby ste milovali. Pretože príležitostí v živote je málo, aby sme naplno rozšírili hranice svojej lásky.

(sv. Josemaría Escrivá)

Príspevky zasielajte na : zskkvv@centrum.sk